

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie K. I. oskarżonego z art. 200 § 1 k.k. i inn.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2026 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Rzeszowie o przekazanie sprawy II K 620/25
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2025 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie – w trybie art. 37 k.p.k. – rozpoznania sprawy II K 620/25 innemu sądowi równorzędnemu.

W uzasadnieniu wystąpienia sędzia wskazał, że w sytuacji pozostawania w sporze z kierownictwem Sądu Rejonowego w Rzeszowie co do podziału czynności (związanego z przydziałem spraw do orzekania), złożenia odwołania od podziału czynności do KRS, uwzględnienia tego odwołania przez ten organ, niewykonania tejże uchwały przez kierownictwo Sądu Rejonowego w Rzeszowie i kierownictwo Sądu Okręgowego w Rzeszowie, skierowania do KRS żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i karnego co do kierownictwa sądu za niewykonanie uchwały, sformułowania w jednej ze spraw na kanwie tej sytuacji organizacyjnej

pytania do TSUE, rozpoznanie tej sprawy przez wyznaczonego sędziego, powodujące naruszenie szeregu przepisów rangi konstytucyjnej i ustawowej, stwarza w odbiorze zewnętrznym przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy przez sędziego w sposób obiektywny, co uzasadnia skorzystanie z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątek od orzekania przez sąd miejscowo właściwy, ma względzie takie sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Przekazanie może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują rzeczywiste okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. W żadnym zaś wypadku powodem przekazania, wbrew argumentacji podniesionej we wniosku, nie mogą stać się względy natury techniczno – organizacyjnej. Pozostawiania przez sędziego w sporze z kierownictwem sądu na tle podziału czynności sędziowskich, analizowane w zgodzie z zasadami logicznego myślenia, w żadnym wypadku nie może zrodzić u zewnętrznego obserwatora tej sytuacji, uzasadnionych wątpliwości co do możliwości bezstronnego rozpoznania przez tego sędziego, tej konkretnej przydzielonej mu sprawy. Pozostawiania w konflikcie o podłożu organizacyjno – technicznym z kierownictwem sądu właściwego miejscowo w żadnej mierze nie przekłada się na tok procesu. Jak słusznie wskazano w postanowieniu SN z 26 stycznia 2026 r., III KO 220/25 przesłanką przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. jest dobro wymiaru sprawiedliwości, scharakteryzowane powyżej, a nie dobrostan sędziego, któremu przedzielono konkretną sprawę i który kwestionuje formalną poprawność przydziału określonego rodzaju spraw.

Z tego powodu orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

